

1300

Ragnar Björnsson frá Hrunnandi Langu

M.

Kom þingd 9. mars 1941, til þess að lora orzel spil hjó Tuli; Tólfsoyru; frá
 Ragnar að ofa sig í orzel-harmoni um miðja frí 10.9-10/10. h. gfrí 10.3-70. h.
 Hann hefir lott þá sem hann kanna að móta hjó frá Huldri Stefáns dóttur 5
 þingeyrum, en niðr þóggur í "hoss" alls þá en fyrir hann, og þá yfir þá
 með umhúnum hrada og fínleika, en þonnu hefir eldi að sama stöðu veid
 heurt að "fars vel" með þá; Ást stöðvinnu, vithönnu og þessu inna og er
 þó ótrúgum söngurum niðr, hann leika alls jafnt, að og einn og
 hika er og vörja meðal almennings; sáttu, og þá niðr; eitthvert söngi-
 hall til að kanna á. Og óttadist þá að Tull Tólfsoyru hefir talsvert við
 spitaunumstun kanna að öðru.

Þrangurinn fór frá til hans 18. þ. m. í fyrsta túsunn. Þegar hann kom til mín
 daginn á eftir, spandi ég hann:

"Þja, hvað sagdi svo Tull um frammi stöðu þína í gát?"
 "Þá var mið eldi míli, en hann sagdi, að ég spilaði svo vel! En ég
 stildi þá mið varla og vissi ekki við hvað hann átti."
 "Hann hefir vitandi að við þá, að þú spilar alls í belg og byr, eitthvert
 sáttuast niðr með megnu stöðvinnu; Spitaunumstun þín er ein góð og hláup, einn
 og þegar á minna hætti er hleypt niðr í ofalgygð og íföru, sem hann sáttuast að
 vinnu yfir, en getur að þá í hettu að steyptu á hanninn og h. elobrotu. Þetta
 er eldi þá að kanna með öðru, heldur einhoygnum sem heurt hefir þá og hann
 e. t. v. eldi betri tótt í söngstíminni sjálfur. En hvað setti Tull þá svo fyrir
 til næsta tíma?"

Þrangurinn Ganti var í tvo lög eftir Bach (Fuga og Preludium) og sagði:
 "Ég í að ofa þetta til laugardags, en ég held að þá verði eldi neitt stöðvinnu lög
 fyrir mig, að megnu eldi grípa í eitthvert fleira en þessu tvo lög."
 Ég sagði hann, að hann yfir að fara nákvæmlega og í öðru eftir fyrir melnum
 Tals, far. eftir öðrum söngurum um hrada, vithönnu, hika og stöðv-
 leika, svo og að halda nákvæmum tóttu með þá að helja rétt í hverri nótu.

2

- Honnun helfi verid þess að helja t.d. í 1/8 í þakki þannig: einn, a og b,
"C" og d, í stað þess að helja að einn einn, þeir, sem er búið þegar og ná-
þessum er; fl. s. "Kinnstí" þessa honnun og verid þessum af líku þá. —

Síðan helfi þessum verid að koma að koma sig eftir því sem hann
helji gefur svo sem Páll sagði honnun. Og helfi séid í neita þessum þessum
þessum helfi verid að ofa, séid til þess og þess, enda stundum verid að koma
að líkum þessum, og helfi ef þá of sagt við þessum: "þei, nei! Gettu þú!
Eldi þessum þessum!" — Taktfestari! Þegar, veiba, miðum og inni þessum!
Helji þessum þá ávallt koma að þessum þessum til þessum, leiddi lajíd þessum
annad og lítid til min þessum á milli og ofur:

"Er þetta vilt?" — "Er þetta goth?" — "Helduðu að Páll þessi þetta, að
þessi vilt, að ef sé að þessum í þessum, ef ef helji þessum þessum?" —

"þei, — en þessum stalt min ofa þessum sem best og ef þessum til þessum þessum í
neita þessum; ef þessum, að þessum þessum þessum þessum þessum."

"þei, þessum þessum goth, en nei þessum þessum, ef þessum þessum þessum, að ef
"þessi vilt" — "þessum! Helduðu að þessum þessum, vilt?"

"Hann sagði þessum til min þessum og þessum stalt þessum vel eftir því hver mig þessum
leiddi þessum þessum, og þessum þessum til min þessum. Þessum þessum, að þessum er stundum, og
að þessum þessum þessum þessum í einum þessum er þessum þessum þessum."

"þá, ef stalt þessum þessum og þessum min vel við þessum, að þessi vilt!"

— Þessum þessum þessum þessum og þessum við þessum; þessum er þessum þessum
þessum vel, mig ef þessum þessum of þessum stalt þessum þessum og þessum;
þessum þessum þessum of þessum þessum, enda þessum vel.

— a —
Þú er þessum þessum þessum í veggum þessum þessum að þessum þessum í þessum þessum. Síðan
þessum ef að þessum þessum þessum þessum þessum þessum, fram þessum og þessum.

27. des. 1941